

„Agrar- und Umweltrecht“

Rainer Seimetz, *Das Prinzip „Cassis-de-Dijon“ und seine Ausnahmen im Recht der Schweiz – Fortschritt oder Hindernis auf dem weiteren Weg der wirtschaftlichen und rechtlichen Teilhabe der Schweiz am EU-Binnenmarkt am Beispiel der Ausnahmeregelung für Lebensmittel? (1)* (Zasada „Cassis-de-Dijon“ i jej wyjątki w prawie Szwajcarii – postęp czy przeszkoda w procesie gospodarczego i prawnego udziału Szwajcarii w rynku wewnętrznym UE na przykładzie unormowania wyjątków co do żywności?), AUR 2014, nr 10, s. 367-375.

Przedmiotem analizy jest kwestia realizacji zasady wynikającej ze sprawy *Cassis-de-Dijon* we wzajemnych stosunkach gospodarczych pomiędzy Szwajcarią i UE. Rainer Seimetz wskazuje, że zawłość zagadnienia polega na tym, że Szwajcaria nie jest członkiem UE, a jej relacje z Unią regulowane są skomplikowanym systemem porozumień. Zasada *Cassis-de-Dijon* została jednak wprowadzona do szwajcarskiego porządku prawnego ustawą federalną, pomimo braku odpowiedniej umowy z UE. We wnioskach Autor podkreśla, że wprowadzenie tej zasady do prawa Szwajcarii miało w zamyśle ustawodawcy pobudzić konkurencję na szwajcarskim rynku wewnętrznym. Jednakże zdaniem Seimetz unormowanie szwajcarskie budzi wątpliwości, odbiega od zasad obowiązujących w UE. Przewiduje ono bowiem nadal postępowanie o wydanie zezwolenia na wprowadzenie żywności na rynek szwajcarski.

Ulrich Hampicke, *Nachhaltigkeit in der Landwirtschaft aus ökonomischer Perspektive* (Zachowanie zasobów naturalnych w rolnictwie z punktu widzenia ekologii), AUR 2014, nr 10, s. 361-367.

Artykuł jest poświęcony działaniom służącym zachowaniu zasobów naturalnych w rolnictwie. Na wstępie Autor wskazał, że pojęcie zachowania, zapewnienia zasobów naturalnych w gospodarce leśnej sprowadzało się pierwotnie do konsekwentnego zalesiania obszarów wykarczowanych w ramach gospodarowania lasem. W ten sposób zdołano

już w przeszłości zapewnić odtwarzanie zasobów leśnych. Jednak, począwszy od lat osiemdziesiątych, pojęcie zachowania zasobów naturalnych w rolnictwie uległo poszerzeniu. Obecnie producent rolny jest zobowiązany do ochrony zasobów naturalnych w postaci gleby, wód i atmosfery. Nadto w realiach Europy Środkowej duże znaczenie przypada działaniom ochrony różnorodności biologicznej. Autor pokazuje, jak prawo producenta rolnego do korzystania z gruntu ulega ograniczeniom na skutek realizacji obowiązku ochrony środowiska. W końcowej części artykułu Hampicke formułuje postulaty dotyczące ukształtowania prawidłowej polityki ochrony zasobów naturalnych w rolnictwie, m.in. wprowadzenia jednoznacznej definicji prawa do korzystania przez producenta rolnego z zasobów naturalnych. Nadto także domaga się m.in. rozbudowania systemu bodźców ekonomicznych, nagradzających producentów rolnych przestrzegających obowiązków w zakresie ochrony zasobów naturalnych. Powinna temu towarzyszyć jednocześnie redukcja obciążania ich obowiązkami biurokratycznymi.

Petra Nüssle, Harald Wedemeyer, § 201 BauGB – *Landwirtschaftsbegriff im Wandel* (§ 201 BauGB – ewolucja pojęcia gospodarki rolnej), AUR 2014, nr 11, s. 424-430.

Przedmiotem artykułu jest pojęcie gospodarki rolnej na gruncie niemieckiego kodeksu budowlanego. Pojęcie to zostało wprowadzone do ustawy w 1960 r. Od tego czasu było ono przedmiotem licznych nowelizacji, które sprowadzały się do rozszerzenia jego zakresu. Samo znaczenie analizowanego pojęcia jest niezwykle istotne, gdyż niemieckie prawo budowlane przewiduje uprzywilejowanie producentów rolnych. Mogą oni uzyskać zezwolenia budowlane na obszarach zasadniczo nieprzewidzianych pod zabudowę. W podsumowaniu artykułu Autorzy wskazują, że dla przyszłego rozwoju niemieckiego rolnictwa kluczowe będzie stanowisko ustawodawcy, mianowicie, czy zapewni on podstawy prawne dalszej realizacji projektów budowlanych na rzecz rolnictwa. Takie inwestycje budzą obecnie poważny opór społeczny.

Opracowanie: MICHAŁ MARCINKOWSKI

PPR Nr 2 (15) – 2014, 253-254
DOI: 10.14746/ppr.2014.15.2.14